

SLOVENSKI NAROD.

Izahaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ljubljanska podružnica „Družbe sv. Cirila in Metoda“

ustanovlja se

v nedeljo 27. septembra t. l.

Podružnični zbor

bode

ob 11. uri dopoludne

v dvorani Ljubljanske Čitalnice

s sledečim vspeledom:

1. Nagovor.
2. Pretresovanje podružničnih pravil.
3. Volitev podružničnega načelstva.

K pristopu vabi vse prijatelje slovenskega šolstva

Ustanovni odbor

družbe sv. Cirila in Metoda.

Položaj na balkanskem poluotoku.

Za zgodovinsko znamenitega sestanka v Kromerizu menda nihče ni mislil, da smo tako rekoč na pragu dogodkov, ki utegnejo zopet razviti in vzplamtiti orijentalno vprašanje, kateremu so se diplomati tako skrbno in skoro bojzljivo izogibali. Ko se je na kongresu v Berlinu razrežal Sv. Štefanski dogovor in razcepila Bolgarska v dve nenaravni polovici, smo sicer znali, da novi položaj ne bode trajen, a da bodo narodi sami tako hitro razveljavili, kar so diplomati pri zeleni mizi skrpalili, tega se vendar nismo nadejali.

In vendar je temu tako. Zjedenje Bolgarske z vzhodno Rumelijo je gotovo, „fait accompli“, izvršilo se je tako nepričakovano, s toliko smelostjo in točnostjo, da mu nemamo primere v svetovni zgodovini in da so vsi državniki v zadregi, kako bi se lotili kočljive te zadeve. Takraj in onkraj Balkana pripravljajo se mlado in staro z nepopisnim navdušenjem na obrambo domovine, prostovoljci hité iz vseh krajev vkupe — samo v Plovdivu oglasilo se jih je 1200, — meja se utrjuje, vse strateške postojanke proti Turčiji so že zasedene, vsa dežela podobna je velikemu vojaškemu ostrogu, vse vrši se tako redno in točno, kakor pri paradi in dogaja-

jajo se epizode, kakeršnih pri takih prilikah nismo vajeni, s kratka: režiser je vse izvrstno uprizoril.

Vzglede Bolgarije uplival je na vse sosede. Akordi narodne pesmi „Šumi Marica“ našli so odmev v Srbiji. Tudi mlada ta kraljevina čutila je takoj, da treba mobilizovati vojsko, da je dogodki, katerih se je nadejati, ne najdejo nepripravljene, da pri tej priliki, če možno, udobi Staro Srbijo in morebiti kos Makedonije, kjer biva tudi precejšnje število Srbov, dasi je velika večina bolgarska.

Na drugi strani vzdignili so se albanski rodovi. Že v 1. dan septembra zbrali so se bili pri „Rudečem gozdu“ in razpršili batalijon Turkov. Ta sijajna, ter lahka zmaga pridobila jim je mnogo pristašev, „Prizrenska liga“ oživela se je zopet ter zapisala na svoj prapor gaslo „baštinije skipetaris“, pobratimijo skipetarcev. Albansko gibanje naperjeno je na štiri strani. Proti Bolgarom, ker si svoje mesti Prištino in Uesküb; proti Grkom, ker bi si slednji radi prilastili velevažno in slavno Janino; proti Črnogorcem, ker je meja mej njimi in Albanci še preporna; proti Turkom pa, ker bi se Albanci radi otresli turškega gospodstva in ker je njih glavni smoter ustanoviti nezavisno Albanijo in tako izvršiti oporoko slavnega junaka Jurija Kastriotiča Sken-derbega.

Na jugu balkanskega poluotoka pa so se začeli gibati potomci starih Helenov. Spomnili so se pri tej priliki, da živi tudi nekaj njih rojakov v Makedoniji in da bi baš sedaj kazalo potegniti se za svoje dozdevne pravice. In kakor bi vsega tega še dovolj ne bilo, poroča nam električna iskra, da so se zganili itak nikdar mirni Kandijoti in da nameravajo proglasiti svojo nezavisnost.

Na vseh straneh balkanskega poluotoka torej mobilizovanje, oboroževanje. Narodni zastopi in zbornice posvetujejo se o položaji in dovoljujejo potrebne vsote za vojno. Narodno sebranje bolgarsko dovolilo je že 10 milijonov levov v ta namen, srbska vlada pa, ki je vsekdar posebno brezozirna in resolutna, pridržala si je v vojne namene 20 milijonov frankov, odločenih za to, da se poplača železniški dolg.

Bolgari, Srbi, Albanci, Grki in Kandijoti, vsi hote ali razširiti svoje dosedanje meje, ali pa osnovati si svojo novo državo, vsak bi onemoglemu

Turku rad odtrgal kako zaplato od njegove suknje. In ravno zaradi tega, ker Turek še ni poginil in je že toliko dedičev in ker so ti dediči tako nasprotni, je položaj tako težaven in nevaren. Popolnem nemogoče je, ustreči vsem tem željam in težnjam, zadovoljiti vse omenjene dediče, a če se bodo te želje le deloma izpolnile, zgodilo se bode to na troške Turčije, katero so diplomati in države doslej itak le umeteljno vzdržavali.

Nesmo tako vročekrvni, da bi mislili, da bodo takoj jutri Turka zapodili preko Bospora v Anadolijo, da bode polmesec v Evropi popolnem že sedaj mrknil, za trdno se pa zanašamo, da Bolgarska ostane zjedinjena, kakor je danes in da, če to ni Turčije konec, je vsaj koncu začetek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. septembra.

Kakor se poroča, odložil je svoj državno-zborski mandat dr. Arnold Rapoport, ki je h kratu pravni konzulent „Länderbanke“, ker je z družimi posli preobložen. Državni poslanec dr. Eksner, ki je profesor na Dunajski visoki šoli za zemljiško kulturo, bode še letos predaval, četudi je državni poslanec. Hotel ni namreč prositi za odpust, dasi je imel pravico. To je tudi gotovo hvale vredno. Da bi ga le posnemali drugi profesorji in višji uradniki na Dunaji, kateri so državni poslanci, ako jim dovolj časa ostaja, da morejo opravljati svoje službe poleg izvrševanja svojega mandata. Dr. Eksner je s tem tudi pokazal, da se ni zategadelj urival v zbor, da bi imel v letu več prostega časa, kakor se je že sem ter tja tudi zgodilo. — Zmerni rusinski poslanci, katere so pri volitvah podpirali vlada in Poljaki, neso ustopili v poljski klub ter ne mislijo ustopiti v nobenega.

Hrvatski sabor bavi se bode v prvih sejah s sledečimi stvarmi: Poročilo finančnega odseka o deželnem zakladu, ljudskošolskem in štipendijskem zakladu, poročilo imunitetnega odseka, da se dovoli kazensko sodnje zasledovanje nekaterih poslancev, poročilo peticijskega odseka, poročilo o predlogu Smičiklase, da se predloži načrt zakona, da bosta tudi Marijin Dol in Žužemberk zastopana v deželnem zboru. Vlada bode pa saboru predložila reformo uprave.

Predvčeraj se je otvoril v Karlovcih cerkveni kongres ogerskih in hrvatskih Srbov. Kraljevi reskript se je prečital v madjarščini, potem

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

VIII.

(Dalje.)

Ta čas živel sem kakor v raji. Po zajutreku in po maši, h kateri sem hodil po vzgledu stroge pobožnosti svojega gostitelje, osedlal sem si konja in odjedzil po svojih opravkih na okolo, od koder sem se vrnil še le na večer. Po večerji zabaval sem se pri čaši vina pozno v noč s starim gospodom. Pri tem imela sva često male prepire, kateri vendar neso prišli do ostrosti in so se končavali navadno z zvonkim trčenjem naših čaš. Moj izborni prijatelj brodil je namreč s svojimi nazori in z baržunasto okroglo čepico na vrhu snežno belih kodrov v temnem srednjem veku. Bil je sicer za svoj stan dosti učen. Umel je latinski in grški dovršeno, v teologiji bil je precej ravnodušen, in če je iz te zaklepal, pokazala se je nevednost ali vsaj površna znanost predmeta. Novoveška veda bila je zanj to,

kar je za nas Čeha njegova vasica. Bil je vražast. Veroyal je posebno trdo kakor skala v prikazni duhov. Če sem hotel pobijati to njegovo vero, govoril je o Voltéru in francoskih bogatajcih. Sicer pa je bil dobrosrčen starec, prijazen v občevanji, nagnen k šali in sam za šalo ustvarjen.

Čudite se moji skromnosti, da nazivam občevanje z dobrim duhovnikom kakor življenje v raji. Vendar moram priznati, da sem tedaj potreboval k predstavi raja še drugih stvari. Posebno Eve. In ta bila je tudi, morda še lepša nego njena pramati, predno je použila usodno jabolko. Toda, oprostite, nadaljeval bodem oziroma na ono Evo v buffetu s tišim glasom; moja pripoved namreč ni po vsem v redu.

Dobri župnik imel je pri sebi poleg stare gospodinje še mlado netjakinjo. Zaman napenjal bi svojo zastarelo domišljijo, da vama naslikam njeno dražestnost. Vi mladi gospodje govorite sicer o krasoti ženske vselej samo v ditirambih. Izposodite si vselej od poganstva Venero, od krščanstva Madono. Skubite labode in gavrane, segate po zvezdah in delate druge norosti, da znesete skupaj dostojni obraz dragega bitja. In vendar ne morete vložiti v svoja slova te vabljivosti, s katero nam hoče v re-

snici glavo zmediti lepo dekle, če tudi ni nobena boginja. Mlada ta Španijolka nadvladala me je tem bolje, ker me je posebno očarala njena izvanredna lepota, tuji južni tip, nevidljivi žar črnega očesa in mali, nevedoma koketni kroj. Ni čuda, da je moje oko počivalo nad njo od začetka z občudovanjem in kmalu tudi z navdušenjem.

Toda nesem imel take prilike, da bi se ji bil tesneje približal. Videl sem jo samo zjutraj pri maši in zvečer pri mizi, kjer je bila nevede pomagalka svojega strijca pri naših besednih prepirih, ker so mi često njene oči vzele z ustnic najjasnejše dokaze. Mimo tega bila je pod strogim nadzorovanjem častitljivega strijca in njegove gospodinje.

A opazil sem kmalu, da je razumela dekle moje plamene poglede in da se njene oči srečavajo z njimi z vidno vnetostjo.

To bil je seveda dobiček! Primoran od te vzajemne udeležitve našel sem kmalu sredstvo, po kojem sva se popolnem razumevala. Šlo je samo še zato, da bi si mogla dajati daljše in očesom ostalih manj pristopne uganke, kakor je je nama ponujala rana hoja v cerkev in večerni pogovor v obednici. Bistroumno dekle znalo si je pomoči. Po-

uradom. Zanimljivo je gotovo, da je Ljubljana v tej zadevi jako zanemarjena in je drugim mestom v tej zadevi dosti bolj ustrezno. Dosti manje mesto Celovec ima poleg glavnega poštnega urada in poštnega urada na železnici, dve poštni ekspediciji. Tudi Maribor je v tem dosti na boljsem nego Ljubljana, o Gradci, kot velikem mestu, predlagatelj niti govoriti neče. Mestni zastop naj tedaj prosi upraviteljstvo poštnih uradov za dve poštni ekspediciji. Če se zahteva nekaj, kar se izvrši lahko, brez velikih stroškov, bode prošnja mestnega zbora gotovo uslišana. Če se Ljubljana ogleda, je gotovo, da je velika večina mesta jako oddaljena od c. kr. poštnega urada na kolodvoru in tudi glavni c. kr. poštni urad je tako rekoč na meji mesta. Ves del mesta na desnem bregu Ljubljanice je brez poštnega urada. Zlasti nekateri deli mesta pa so tako silno oddaljeni, da bi moral človek, če hoče priti do poštnega urada, najeti voz ali pa nastopiti tako rekoč potovanje. Tedaj se zdi predlagatelju jako primerno, če bi se prosilo c. kr. trgovinsko ministerstvo za dve poštni ekspediciji. Jedna teh naj bi bila postavljena na Valvazorjevem ali cesarja Jožefa trgu, druga na sv. Jakoba trgu, seveda obe le za omejene pošiljatve, kajti za vožne pošiljatve bi jih vrhovni poštni urad ne dovolil. Veliko je gotovo vredno, če bode prvi korak uspešen, in o tem skoraj ni dvomiti. Nasvetovane poštni ekspedicije pa bodo gotovo ugodne trgovcem in obrtnikom Ljubljanskim, kajti nasvetovane so v bližini, kjer imajo državni in samoupravni uradi, pri katerih imajo trgovci in obrtniki veliko posla, svoje pisarne. Predlagatelj ponavlja svoj predlog z dostavkom, naj se mestnemu magistratu naroči, da sklep mestnega zbora izvrši in ob jednom povabi slav. kranjsko trgovinsko in obrtno zbornico, da se pro nji Ljubljanskega mesta pridruži.

Predlog se jednoglasno vsprejme in potem javna seja sklene.

Trgovinska in obrtnijska zbornica

imela je dne 28. avgusta 1885 svojo redno seja kateri je predsedoval zbornični predsednik g. Josip Kušar v navzočnosti vladinega komisarja g. c. kr. dvornega svetnika grofa Rudolfa Chorinskega.

Seje so se udeležili sledeči gg. svetniki: Ivan Dogan, Oroslav Dolenc, Pongracij Eichelter, Alojzij Jenko, Anton Klein, Maks Krenner, Fran Omersa, Mihael Pakič, Ivan Perdan, Vaso Petričič, Filip Zupančič in Jarnej Žitnik.

Gospod predsednik izjavi, da je za sklepčnost dovoljno število odbornikov navzočih, otvori seja ter imenuje overovateljema današnjega zapisnika gospoda Maksa Krennerja in Mihaela Pakiča.

Potem naznani predsednik, da je prejel po g. c. kr. deželnem predsedniku baronu Winklerji sledeči dve pismi:

„Vaša blagorodnost! Vsled brzojava Njega ekselence gosp. vrhovnega pobočnika Njegovega veličastva cesarja, f. c. m. barona Mondelna, z dne 18. t. m., blagovolilo je najmilostneje Njega c. in kr. apostolsko Veličastvo zahvaliti se za častitanje na Njega najviši rojsten dan, katero je Vaša blagorodnost sporočila v imenu trgovinske in obrtnijske zbornice kranjske.“

Čast mi je, da Vašej blagorodnosti to sporočim v uljudne objavo na dalje.

„Vaša blagorodnost! Vsled meni poslanega brzojava Njega vzvišenosti g. vrhovnega dvornega reditelja Njega c. in kr. visokosti cesarjeviča nadvojvode Rudolfa, blagovolili sta milostno Nj. c. in kr. Visokosti presvetli gospod cesarjevič in presvetla gospa cesaričina zahvaliti se za častitanje na Njijin najvišji rojstven, oziroma imendan, katero je Vaša blagorodnost sporočila v imenu trgovinske in obrtnijske zbornice kranjske.“

Čast mi je, da Vašej blagorodnosti to sporočim v uljudno objavo na dalje.

Zbornica je sporočila radostno na znanje vzela.

I. Gospod svetnik Vaso Petričič poroča po ukazu vis. ministerstva za trgovino z dne 29. junija 1885 št. 22518, da se vsled nečega posebnega slučaja želi: naj se vršitev podvzetij za pokopavanje mrličev po določitvi obrtnijskega reda uvrsti med dopuščane obrti in naj se zahteva za tako obrt poleg splošnih v §. 23 zakona z dne 15. marcija 1883. drž. zak. št. 39. navedenih pogojev še posebno pogoj splošne izobraženosti in vednost krajnih razmer, ker se taka podvzetja pečajo največ s posredovanjem za popolno ali vsaj nepopolno izvršitev pokopavanja mrličev potrebnega orodja, dela in pomoči osob in ker se taka podvzetja z ozirom na nepo-

gojno potrebno zaupanje podvzetnikov, kakor tudi z ozirom na njihovo nedvojno odvisnost od krajnih razmer, ne morejo prepustiti svobodni konkurenci.

Odsek ima ravno napominano željo popolno opravičeno. Podvzetniki imajo opravila, ki ne zahtevajo le zanesljivosti in zaupanja, ampak tudi občno izobraženost; oni ne občujejo le z domačimi mrliča, ampak tudi z duhovsko in posvetno gospodsko; znati morajo tudi vse dotične naredbe. V izvrševanje taci podvzetij potrebna je ne mala glavica, želiti je tedaj tudi, da se s svobodnim tekmovanjem ne oškodujejo že obstoječa podvzetja. Odsek torej nasvetuje: zbornica naj se izreče za uvrstitev pogrebnih podvzetij med dopuščane obrti.

Predlog se vsprejme.

II. Gospod svetnik Ivan Perdan poroča vsled dopisa vis. c. kr. deželne vlade z dne 6. julija 1885 št. 4058 o vprašanji, je-li dovolitev v izvrševanje obrti kavarnarjev imela sama v sebi (ipso facto) tudi pravico, po dotičnih obstoječih propisih točiti žgane pijače, kakor: likere i. d., preden je zakonito moč dobil obrtni red z dne 20. decembra 1859. I., oziroma: so-li imeli kavarnarji v istem času pravico točiti imenovane pijače, ne da bi jim bilo treba v to posebne dovolitve.

Odsek se je, opirajoč se na dotična raziskavanja, izrekel, da so kavarnarji imeli tudi pravico točiti žgane pijače, kakor: likere, rum i. d., preden je zakonito moč dobil obrtni red z dne 20. decembra 1859. I. in da je bila ta pravica vedno zvezana z izvrševanjem kavarnarstva, ne da bi bila v obrtnem pismu posebej imenovana.

Odsek nasvetuje: zbornica naj se izreče v zmyslu poročila.

Predlog se vsprejme.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je krajnemu šolskemu совету pri sv. Antonu v Leskovci v okraji Brežiškem 400 gl. podpore za zgrajenje šolskega poslopja.

— („Slovenski Narod“ contra prof. Šuklje.) Naši čitatelji se menda še spominjajo, da nam je bil g. Šuklje poslal popravek glede naše notice o njegovi avdienci pri ministru Taaffeji v zadevah dolenske železnice. Ker nismo popravka tiskali, nas je g. Šuklje tožil in c. kr. okrajna m. d. sodnija obsodila je našega urednika na 20 gl. globe in v povrnitev troškov. Popravek Šukljejev seveda smo tudi morali natisniti. Proti tej obsodbi uložil je naš urednik Železnikar pritožbo, o katerej je bila danes dopoldne obravnava pri c. kr. deželni sodnji. Tožitelja Šukljeja ni bilo, ampak poslal je prošnjo, naj se obravnava preloži do decembra, ko bode on utegnjen. Ker je naš urednik ugovarjal, da ni za preložitve nobene pravega razloga, ker ne treba, da bi Šuklje osobno bil prisoten, temveč bi bil prav lahko komu poslal pooblastilo, je sodišče (dež. sodnije svetniki gg. Zhuber pl. Okrog, Zajec in Ribič) najprej o tem sklepalo ter ukrenilo, da se Šukljejevi prošnji ne ustreže. Bila je torej obravnava. Ko so se prečitali vsi dotični spisi, poprijel je urednik Železnikar besedo in sklicevaje se na svojo obširno pritožbo poudarjal, da je ta zadeva, ker je popravek že bil natisnjen, le v tem principijelno važna, se ima li §. 19. tisk. zak. tolmačiti po njegovem tekstu ali ne. Šuklje zahteva, da se popravljajo stvari in fakta, katerih nikdar trditi nismo. Popravek v takej obliki se nikakor ne strinja s §. 19. Torej naj veleslavno sodišče s svojo razsodbo reši to načelno vprašanje. Sodišče, ki mu je predsedoval g. Zhuber pl. Okrog, je potem razsodilo, da se je urednik Železnikar opravičeno branil vsprejeti Šukljejev popravek, ker ni bil spisan v zmyslu § 19, ker bi ne bil smel opisavati nove avdiјence, katero je imel nekaj dnij pozneje, nego se je tiskala naša notica „Kdo Mu je kos?“, zlasti pa, da ne bi bil smel popravljati stvari, katerih „Sl. N.“ nikdar trdil ni. Urednik Železnikar bil je torej oproščen. Šuklje pa obsojen, da ima plačati troške. Razsodba ta nas prav iz srca veseli, ker nam bode ugodno orožje proti vsem tistim, ki napačno tolmačijo §. 19. tisk. zak. in nas in druge časnikarje tako radi nadlegujejo s svojimi neosnovanimi popravki. Tudi prof. Šuklje bode v bodoče pazljiveje čital omenjeni paragraf. In to je tudi nekaj!

— (Nemška šola v Ljubljani.) Mestni zbor je bil uložil prošnjo na deželni šolski svet, da bi se mestu odvzela dolžnost, vzdržavati novo

nemško deško šolo, ker se ni oglasilo dovoljno število učencev. Deželni šolski svet odbil je v večrajšnji seji to prošnjo.

— (Visoka šola za denuncijanstvo) otvorila se je oficijalno predvčeraj v Kolodvorskih ulicah Ljubljanskih, tam, kjer pišejo, kakor so predvčeraj sami izjavili, list za „nadzorništvo“ nad slovenskimi listi. Naravno, da dobrega nadzorništva ni brez denuncijantstva! Ko so staknili, da v našem listu ni notice, kedaj da se je preko Ljubljane zadnjič peljala cesaričina Stefanija, začutili so koj tisto črno, denuncijantsko dušo v sebi, katera prikazuje se potem v „Lj. Listu“ v trditvi, da smo prikratili mi našim bralcem ono novost hotoma in navlaš. Če kdo verjeti hoče, naj le! Mi pa našim bralcem (ne oficijoznim denuncijantom) povemo le to, da list naš ne zajema iz „reptilienfonda“ in da iz večine le tisto poroča, kar mu dopošljejo neplačani, prostovoljni dopisniki, da pa tudi ne pretiskava rad zastarelih novic iz drugih časopisov. To smo tudi dokazali glede na bivanje cesaričine v Trstu, z veseljem pričujoči vse, kar se nam je izvirno poročalo. Drugod pa je navada, da se dogodki iz visoke vladarske hiše listom naznanjajo od tistih strani, ki po svojem dostojanstvu v deželi zvedo take dogodke. Pri nas pa ni to, pri nas se denuncira in lojalnost naša v dvom postavlja! Pa še to! Mi se v tem oziru kititi na uradno „Lajbaherico“ zanašati ne moremo. Zgodilo se je, baš za tako priliko zmotila sama za dva dni. Tedaj smo jej verjeli, šli na kolovor, a odšli smo z zavestjo, da nas je uradni list speljal na led. Na koga naj se zanašamo torej? Koga zadeva krivda? — Če ste že torej črni, bodite črni doma in zase in ne šopirite se s svojimi infamijami!

— (Mestnega vodovodnega odseka) javna seja bode danes dopoldne ob 6. uri v magistratnej dvorani.

— (Slovensko pevsko društvo.) Prihodnjo nedeljo 27. t. m. bomo imeli tedaj v Celji v hotelu pri „Slonu“ o 1/2 5. uri dopoldne prvi veliki slovenski koncert spodnještajerskega slovenskega pevskega društva s petjem in vojsko godbo. K temu koncertu se pričakuje tudi veliko zunanega slovenskega občinstva, kajti tu velja podpirati domačo umetnost in spodbujati Ptujске Slovence k daljnemu uztrajnemu delovanju pri tem velikem in velevažnem narodnem poduzetju, s katerim so si že dozdaj pridobili neprecenljive zasluge za ves spodnji Štajer. To naj bo posebno nekaterim Celjskim Slovincem v vsodbujajo in vzgled, da se v prihodnjič za narodne zadeve bolj ogrevajo, ker na tem se vsak Slovenec spozna, koliko velja. Ker se kaže povsod veliko zanimanje za ta koncert in bo prišlo gotovo tudi veliko slovenskega razumništva, priporočamo zunanjim gostom za obedovanje gostilno pri „Slonu“, kjer bo koncert, kajti ondu je izvrstna kuhinja in se dobi tudi dobra pijača in postrežba, obed opoldne velja 80 kr. Nadejamo se tedaj, da Slovenci ne bodo zahajali k našim hinavcem in prilizencem, temveč v Čitalnico, kjer se tudi vse dobro dobi, ali pa k „Slonu“.

— (Podelitev razpisanih daril.) V šte. 5. „Slov. čebelarja in sadjerejca“ razpisana darila za pokončevanje hroščev dobili so naslednji učenci: 1. Kumar Lovrenc iz Škofje Loke, 2 cekina. 2. Benedičič Peter iz Črngroba, 1 cekin. 3. Štajar France iz Puštala, 2 gl. 4. Vrli Anton iz Cerknice 2 gl. 5. Klavdar Karolina iz Cerknice 2 gl. 6. Meršnik Ludovik iz Smerij 2 gl. 7. Hiti Ignacij iz Velikih Poljan 2 gl. 8. Meseč Peter iz Črngroba 1 gl. 9. Višnar Rihard iz Save 1 gl. 10. Jugovic Fran iz Virmaš 1 gl.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 25. septembra. Slovenci kavarne „Commercio“ se srčno vesele in izrekajo svoje čestitanja k sijajnej zmagi.

Carigrad 25. septembra. Kabinet postavil se je na novo. Kamil-paša je veliki vezir, Said-paša, poslanik v Berlinu, minister vnanjih zadev.

Madrid 25. septembra. Španska vsprejela je predlog Nemčije, da se vprašanje zaradi Karolinskih otokov ne predloži razsodišču, marveč da bode papež v tej zadevi posredoval.

London 25. septembra. „Standardu“ piše se iz Aten: Vlada je sklenila, da se skliceta zbornici in da se vojska mobilizuje. Govori se, da bode Kreta proglasila svojo nezavisnost.

